

1. Apropos Country (Poutníci / Evans, Crabtree, Houghton)

1. Tři věci na světě jsou, ty já mám nejvíc rád,
 první je trochu piva ze džbánku ochutnat,
 a v Armě jsem řekl „nalej!“ už jako kluk bosý,
 jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
- R:** Pověsí, pověsí, pověsí, pověsí,
 jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
2. Mý dívky ruce něžný mě večer obejmou,
 prej: „Miláčku, buď mužem!“ - do háje mravy jdou,
 na ty si zavzpomínej, až budeš bělovlasý,
 jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.
- R:** A když mně pivo zteplá a dívka ochladne,
 co jinýho než country mě v ten ráz popadne,
 řeknu si: hochu, zahrej, ať se dům vyděsí,
 jestli tohle není O.K., ať mě kat pověsí.

2. Až uslyším hvízdání (Poutníci)

1. Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí
 tě s někým jeho smích jak žhavý klín,
 a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,
 hned něhou změkneš jako parafín.
- R1:** Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
 ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
 ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
 ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.
2. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
 že kroužkování ptáci zpívají,
 oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
 a na zemi ti z ruky zobají.
- R2:** Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,
 ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,
 ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,
 ukryji své zklamání a narovnáím jim křídla, když se zraní.
3. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
 a slunce je tak zlaté, až se vlní,
 pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
 a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

R1:

3. Balada o Candy Road (Poutníci)

1. V malém domku, kterej stavěl táta,
 vyrůstal jsem v Candy Road,
 teď nad hrobem sám stojím
- R:** Tvý slova: „Hochu, vždycky pevnej bud’
 a zlejh lidí se nikdy nelekej,“
 ta slova, táto, navždy zatížila hrud’,
 nevím, jestli budu tak statečnej.
2. Tenkrát kraj sužoval
 Frankie Joe s bandou svou,
 já po boku táty svýho stál,
 když napad’ Joe Candy Road.
3. Když střílel, vždycky se jen smál,
 já dostal náhle strach,
 táta to, chudák, za mě vzal,
 zlej osud po něm ruku vztáh’.
4. Tvůj kůň šel s náma dál
 cestou tam z Candy Road,
 dřív u kůlu však zůstal stát,
 já slyšel s ozvěnou.
- R:** + nevím, jestli budu tak statečnej ...

4. Čistotná dívka (Poutníci / Lester Flatt)

1. Když jsem jel včera večer kolem oken jejích,
 viděl jsem tam pestrej šátek vlát,
 řek’ jsem: dává mi znamení, jakýpak čekání,
 bude moje, kdybych se měl s ďáblem prát.
2. Pak zas ženu stáda přes brod mlhou ranní,
 vidím ji na břehu klečet a prát,
 myslím si: ta to jistě ví, že tu ženu stádo svý,
 čeká na mne, bych jí moh’ „dobrej den“ dát.
3. Když ale přišla vypůjčit si šňůry na ranč,
 aby mohla nechat prádlo schnout,
 jenom na mě se dívá, hlavou lehounce kývá,
 nemoh’ jsem se bez myšlenky na ni hnout.
4. Kvečeru drhla schody, zrovna když jsem seděl
 na verandě v saloonu a pil,
 kdo by se toho nadál, šatů lem větrík odvál,
 byla krásná, že jsem málem jak pes vyl.
5. Když ale přišla, abych jí řek’, jak čistit kůže,
 každěj musel velkou radost mít,
 na očích vám to vidím, říci se to nestydím,
 je mi jasný, že chcete mou ženou být.
6. Měl jsem sto chutí jen pro sebe tu dívku mít,
 jistě mi svou duši, tělo dá,
 na kolenou bych jí prosil, do postele jídlo nosil,
 jen kdyby nebyla tak strašně čistotná.

5. Corrida (Poutníci)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Emi} & & \text{Hmi} & & \text{C} \\ \text{Smuteční vzdechy býků i s kyticí růží ran} \\ \text{Ami} & & \text{Emi} & & \text{Hmi} & & \text{C} \end{matrix}$
z venkovských kostelíků se oprou do varhan.
2. $\begin{matrix} \text{Napítí těžkou hlinou a vínem fiesty} \\ \text{rozbíjí širočinou pohár prvý i pohár stý.} \\ \text{Emi G D F C G} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{A štíhlé ženy v závojích pak tančí v ulicích,} \\ \text{Emi G D F C} & & & & & & \text{D} \end{matrix}$
bouří krev a vrací smích do omámených tváří pálících.
4. Pak se zaplatí dluhy sobě, třeba veršem na pomník:
tady spí gladiátor člověk a tady gladiátor býk.

6. Druhým dechem (Poutníci)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{G} \\ \text{V půli cesty je to náhle dáno,} \\ \text{Ami} & & \text{G} \end{matrix}$
vydal jsem, co bylo nastrádáno,
 $\begin{matrix} \text{Dmi} & & \text{E} & & \text{Ami} \end{matrix}$
druhý dech byl darem shůry, tak zas můžu hrát.
2. $\begin{matrix} \text{Už jsem viděl smrtku mávat zblízka,} \\ \text{proto po ránu si vždycky pískám,} \\ \text{že nemusím dlátem nechat svoje jméno psát.} \\ \text{C F G Dmi E Ami} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Zase zpívá se líp a zvonovinou lijem slova tichá,} \\ \text{C F G Dmi E F G Ami} \end{matrix}$
dýchá se líp, i když roky plynou a čas pospíchá.
3. $\begin{matrix} \text{Běh času mi v hlavě zní jak bubny} \\ \text{a zas vidím holky tajnosnubný,} \\ \text{jak se těší, až je kluci zbaví tajemství.} \end{matrix}$
4. $\begin{matrix} \text{Druhý dech mi zvolna sílu vrací,} \\ \text{tu trochu poznání už nepoztrácím,} \\ \text{být si blízcí, i když se nám cesty rozdělí.} \end{matrix}$

R:

7. Faleš lásky (Poutníci)

- $\begin{matrix} \text{G} \\ \text{Poslyšte nás, vy dívky něžné,} \\ \text{D} \end{matrix}$
sliby mužů lež provází,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{G} \\ \text{jejich láska k vám jak hvězda bledne,} \\ \text{Ami} & & \text{G} \end{matrix}$
v noci září, s jitretem odchází.
1. $\begin{matrix} \text{Muž vypráví příběhy vzletné,} \\ \text{D} \end{matrix}$
přesvědčí vás i láskou svou,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{G} \\ \text{pak však odchází, dvoří se jiné,} \\ \text{Ami} & & \text{G} \end{matrix}$
vás nechá být smutkem zlomenou.
2. $\begin{matrix} \text{Já chtěl bych být třeba malým ptáčkem} \\ \text{a křídla mít, jak má on sám,} \\ \text{faleš lásky vzít a opatřit zámkem} \\ \text{a odlétnout s ním k výšinám.} \end{matrix}$
- R:
3. $\begin{matrix} \text{Láska je zlá i kouzel plná,} \\ \text{vždy půvabná, když rozkvétá,} \\ \text{proč však uvadá a stářím chladne} \\ \text{[: a zrodí pláč, když odlétá? :]} \end{matrix}$

8. Hotel Hillary (Poutníci)

- $\begin{matrix} \text{Ami} \\ \text{Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,} \\ \text{F G Ami} \end{matrix}$
máš to jistý provzdycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
 $\begin{matrix} \text{F G Ami} \end{matrix}$
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.
 $\begin{matrix} \text{F} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,} \\ \text{Dmi D} \end{matrix}$
zahodili lampióny a našli hospodu,
 $\begin{matrix} \text{F} \end{matrix}$
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
 $\begin{matrix} \text{Dmi D} & & & & & & \text{Ami} \end{matrix}$
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.
2. $\begin{matrix} \text{Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,} \\ \text{pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,} \\ \text{slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,} \\ \text{a cenzoři nám kázali vo správným umění.} \end{matrix}$
- R:
3. $\begin{matrix} \text{A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,} \\ \text{a pořád všechno slibují starý hesla na domech,} \\ \text{ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,} \\ \text{a já vyhážu ty černý stuhý funebrákům navzdory.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,} \\ \text{zahodíme lampióny a najdem hospodu,} \\ \text{a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin} \\ \text{a žádostivost těla a pak radost z volovin, [: a ta nám zbejvá.} \\ \text{:]} \end{matrix}$

9. Hvězdy (Poutníci)

- $\begin{matrix} \text{C G F G C} \\ \text{Schovej mi kousek od večere} \\ \text{F C G} \end{matrix}$
a počkej, co poletí hvězd,
 $\begin{matrix} \text{C G F G C} \end{matrix}$
po urážkách zpívej o důvěře,
 $\begin{matrix} \text{F C F C G} \end{matrix}$
po ranách pohlad' mi pěst.
 $\begin{matrix} \text{G} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Nikdy bych nebyl tak hroší a psí,} \\ \text{Ami Dmi Ami G} \end{matrix}$
kdyby mi nebylo zle,
jak pěšimu pluku, když za vesnicí
 $\begin{matrix} \text{C F C F G} \end{matrix}$
počítá do neděle.
2. $\begin{matrix} \text{Skoro se zdá, že proměníš svět,} \\ \text{a to snad, má láska, i teď,} \\ \text{kdy s holými zády už tisíce let} \\ \text{čekáme na odpověď.} \end{matrix}$
- R:
- R:
- $\begin{matrix} \text{C G F G C} \end{matrix}$
*: Skoro se zdá, že proměníš svět ...

10. Jezdci (Poutníci)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & C & G & \\ & & & Dmi \\ & & C & F & C \end{array}$
Ať jsi línej pták, Harlekýn nebo sicilskej don,
 $\begin{array}{cccc} \text{Emi} & & G & \\ & & & C & F & C \end{array}$
paličák, Fordův syn, rižskej postilión,
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & & G & \\ & & & Dmi \\ & & C & F & C \end{array}$
buď jak buď, střechy jsou bílý, je plnej stůl a kolem smích,
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & & G & \\ & & & F & C & F & C & G \end{array}$
buď jak buď, i v týchle chvíli jsme jen jezdci na koních.
2. A když korbek snů padne zpět, řeknem „kde by se vzal?“,
a když kůň si zláme hřbet a už nemůže dál,
kterej z nás i v týchle chvíli zvedne plášť a zkouší jít,
komu z nás pak zbudou síly ještě koně zastřelit?

11. Jako pár chromejch koní (Poutníci)

1. $\begin{array}{c} \text{Ami} \\ \text{F} \end{array}$
Sednu si na taburet z lýčí
 $\begin{array}{c} \text{G} \\ \text{F} \end{array}$
a ty na postel z nehorázné něhy,
 $\begin{array}{c} \text{Ami} \\ \text{F} \end{array}$
a to spojení z nás zničí,
 $\begin{array}{c} \text{G} \\ \text{F} \end{array}$
tvá tvář je víc než boží
 $\begin{array}{c} \text{G} \\ \text{F} \end{array}$
i v týchle chvíli, která nemá břehy,
 $\begin{array}{c} \text{G} \\ \text{F} \end{array}$
a v tom strachu, kdo koho dřív složí,
 $\begin{array}{c} \text{F} \\ \text{Ami} \end{array}$
jak ten pár chromejch koní.
2. Tak marnejch jako záře svíce
na pláň rozdupanou těmi,
co se milujou jak býci,
kde se v osudovým třesku
řítí touhle věčnou zemí
stáda rozpálenejch mezků,
nejen pár chromejch koní.
3. Těch, co se věčně choulí k sobě,
viní kdekoho z tý zimy,
kdy je v posteli jak v hrobě,
kdy ti nevinní se vzbouří
a ti vinní se vzbouří s nimi,
že se udí v jednom kouři,
jak ten pár chromejch koní.
- R: $\begin{array}{c} C \\ C & F & C \\ G \end{array}$
Co polední mu zvoní, když by spal,
jen dál, jen dál.
- *: $\begin{array}{c} C \\ \text{Ami} \\ G \\ C \end{array}$
Tak mi podej láhev piva,
která jediná tu zbyla,
která jediná tu zpívá,
 $\begin{array}{c} C \\ \text{Ami} \\ G \end{array}$
jen se zvedej, ty můj mládě,
jsme teď první, v tom je síla,
 $\begin{array}{c} G \\ F \\ \text{Ami} \end{array}$
a taky předposlední v řadě,
po nás pár chromejch koní.
4. Ti se belhají k svý mezi,
která byla a už není,
a ta ženská z nich je březí,
a nás v kleštích drží sázka,
při zemi to hřmění
a při životě láska,
jak ten pár chromejch koní.

R:

12. Kolotoč (Poutníci / Marty Robbins)

1. Silnice pálí, hluk aut žene se ránem
C *Ami*
Dmi *G*
 a nevíš, zda tento den není tvůj den poslední,
C *Ami*
 jen rychlost a kolotoč peněz, ten je tvým pánem,
D *G*
 musíš dojet první, to stále ti v uších zní.
2. Dnes opět jsi hrdinou, jediným silnice králem,
 a tvoje tvář mužná je stále idolem žen,
 možná, že zítra se rád spokojíš s málem,
 to pozlátka slávy ti zmizí jak sladký sen.
- R: Teď štěstí jde s tebou a úspěch ti cestu značí,
F *G* *C*
F *G* *C*
 po příčkách vratkých jdeš stále výš a výš,
E *Ami*
 a nebylo člověka, který se na tebe mračil,
D *G(G F Emi G)*
 ale vše má svůj konec, a ten je pokaždé blíž.
3. Teď na tváři strnul ti úsměv a strach v zádech mrazí,
 a nemyslíš raději na to, co bude dál,
 až rychlost a kolotoč peněz k zemi tě srazí,
 že v závodě o život těžko bys vyhrával.

4.=2.

R:

13. Lita z Ohenu (Poutníci)

1. Drahá Lito, já po tobě toužím
G *D* *G*
C *D*
 a za všechno chci se jenom omluvit,
G
 odplouvám lodí k válečnému cíli
D *G*
 a nestačím se už s tebou rozloučit.
- R: Věřím, že Lita bude mojí ženou,
G *D* *G*
C *D*
 věřím, že jednou ji láska zavolá,
G
 věřím, že bude to za krátkou chvíli,
D *G*
 věřím, že Lita pak bude jenom má.
2. Ten, kdo byl v boji, sám na sobě pozná,
 co je to strach, i já to dobře vím,
 v zákopu našel jsem rozkvetlou růži
 a s ní si navečer tiše vyprávím.
- R:
3. Ležím tu sám, celý zbrocený krví,
 u sebe mám ten zvadlý růže květ,
 ten květ je rudý, tak jako tvoje rety,
 tebe mám rád, ale nenávidím svět.
- R:

14. Mrtvej saloon (Poutníci)

1. Za zlatejch časů v Rich Town nádhernej saloon nám stál,
G *Ami* *D* *G*
Ami *D* *G*
 každej lump vejít se bál, šerif když u baru stál.
2. Od dob, co poslední chlap ztupil svůj krumpáč a pad',
 saloon, co zlatem byl živ, přestal bejt tím, co byl dřív.
3. Bejvaly tam rvačky zlý, teď vše jen chátrá a tlí,
 nic nezbylo z těch starejch dob, saloon je mrtvej jak hrob.
- R: Saloone, saloone, jak rád bych šel, u baru znovu si poseděl,
G *D* *G C* *D* *G D*
G *C* *D* *G C* *D* *G*
 nedočkám se, až tě někdo spraví, čas mně ukrádá zdraví.
4. Přes okna nevidíš ven, prach v noc tu proměnil den,
 piáno v rohu stojí, každej se zahrát bojí.
5. Pavouk si sítě sprádá, červotoč tam nestrádá,
 ve váze kvítko vadne, saloon už brzo spadne.
- R:
6. Pa pa pa ...
- 7.=6.
- 8.=6.

15. Míň úspěšný muž (Poutníci)

1. Žijeme v tísní, vyprodává se náš krám,
Emi
 času málo a míň sil k milostným hrám,
Ami
 děti nám rostou a přestávají nás znát,
Emi
 a ty se zlobíš, když nemám z čeho brát,
Ami *C* *Hmi* *Emi*
 tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž,
Ami *C* *Hmi* *Emi*
 a tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž.
2. Jeden tvůj známý s novou dobou vydělal,
 umí v tom chodit, vždy správný lidi znal,
 když spolu mluvíme, dáváš mi ho za cíl,
 bývám z toho vedle, někdy drží mě to dýl,
 [: pak řeknu: drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž. :]
3. I mě je jasný, jak je dobrý prachy mít,
 odmítám ovšem jenom pro ně žít.
 Podívej, venku prší, vzduch voní a je tu máj,
 vezmu si deštník, zajdu do hospody Ráj.
 [: tam je skoro každej jak já neúspěšnej muž. :]
4. Žijeme v tísní, vyprodává se náš krám,
 přesto, málo platný, stále chuť mám
 žít jenom s tebou a s tvým věčným snem,
 znamenat něco víc, být bohatá vem, kde vem,
 tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž,
 a tak mi, drahá, odpusť, že jsem míň úspěšný muž,
Ami *C* *Hmi* *Emi*
 a tak mi, drahá, odpusť, že jsem.

16. Nadějí (Poutníci)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & D \\ \text{Ami} & & D \end{matrix}$
Když spí dva odsouzení
v lukách u hořících klád,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & & D & C \\ \text{G Hmi Ami} & \text{G Hmi Ami} & \text{G Hmi Ami} \end{matrix}$
ten dým a ta tráva je změni,
než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.
2. Když dva se nepodřeknou
v noci u mlčících vrat,
ta tma a to ticho je svléknou,
než se nadějí, než se nadějí, než se nadějí.
3. Můj most, já vím už, kde je,
padá a před ním je drát,
a drát, když skočím, se chvěje
něžnou nadějí, něžnou nadějí, něžnou nadějí.

17. Napsal jsem jméno svý na zdi (Poutníci)

1. $\begin{matrix} C & & G & & C \\ F & & C & & C \end{matrix}$
Napsal jsem jméno svý na zdi,
na všechny zdi, který znám,
 $\begin{matrix} G & & F & & C \\ F & & C & & G \end{matrix}$
napsal jsem jméno svý na zdi
ráno, než otevřu krám,
 $\begin{matrix} C & & G & & C \\ F & & C & & C \end{matrix}$
před léty ve stejnou chvíli
v pravici držel jsem nůž
 $\begin{matrix} G & & F & & C \\ G & & C & & C \end{matrix}$
a všichni ti, co po něm zbyli,
s nadšením hráli mi tuš.
2. V okolí týhletý války
tenkrát už stávala zeď,
a popsany popravicí špalky
stály tam, co stojí teď,
slyším zas slavičí hlasy
a na tváři rozlitéj hněv,
jak barvičky tý jejich krásy,
která nám tak pije krev.
- R: $\begin{matrix} F & & C & & G \\ F & & C & & G \end{matrix}$
Příklušou zdáli tím večerním tichem,
 $\begin{matrix} F & & C & & G \\ F & & C & & G \end{matrix}$
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
líce si hladí, než spálí je plamen,
 $\begin{matrix} F & & C & & G \end{matrix}$
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.
3. Z půlnoci rána jak kyjem
a najednou, kdo by to řek',
jsme chytří a trochu moc pijem
a bijem svý děti, ten vztek,
napsal jsem jméno svý na zdi
a čekám, až setře je čas,
napsal jsem jméno svý na zdi,
[: stejně jak každýho z vás. :]

18. Panenka (Poutníci)

1. $\begin{matrix} G & & C & & G & & C \\ G & & D & & G \end{matrix}$
Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
 $\begin{matrix} C & & G & & C & & G \\ D & & G \end{matrix}$
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.
- R: $\begin{matrix} G & & C & & G & & D & & C & & G & & D \\ C & & G & & C & & G & & D & & G \end{matrix}$
Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízky zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
- R:

19. Parník New Orleans (Poutníci / Lester Flatt)

- Rec: $\begin{matrix} C & & E \text{mi} \\ F & & C \end{matrix}$
Tajemnej divokej vítr mě zavál až k pramenům Mississippi. Je
vidět tíha dlouhejch dvaceti let, co jsem opustil New
Orleans a poznal celou bídu života. Starej parník mě teď
 $\begin{matrix} G \\ F \end{matrix}$
vrací do dob mého dětství a na klopou kabátu padá slaná kapka
rosy ...
1. Na přídi lesklej nápis „New Orleans“,
dobrej Bože, sním, anebo bdím,
 $\begin{matrix} F \\ C \end{matrix}$
tenhle starej parník New Orleans
mě veze tam, kde navždy zakotvím,
 $\begin{matrix} G \\ C \end{matrix}$
šátkem dálka mává, můj vůz nese proud,
jsem kočí, kterej váhá sesednout.
- R: $\begin{matrix} F & & C & & F & & C \\ G & & C \end{matrix}$
Do duše mý se vkrádá nepokoj a s ním
do očí padá vláha dojetím.
2. Táhne těžkej náklad New Orleans,
černej dým se valí nad komín,
starej dobrej parník New Orleans
mě veze tam, kde navždy zakotvím,
a, jak se zdá, poznávám plot, zahradu a dům,
jsem kočí, kterej dává uzdu snům.
- R:
3. Supí starou řekou New Orleans,
zlou, temnou nocí, ránem nachovým,
starej dobrej parník New Orleans
mě veze tam, kde navždy zakotvím,
tam, kde vodní pára táhle zapiští,
jsem kočí, jehož kára přijíždí.
- R: $\begin{matrix} C & & G & & C \\ + & & do & & očí & & padá & & vláha & & dojetím & \dots \end{matrix}$

20. Podobenství o náramcích (Poutníci)

1. $G \quad D \quad G \quad D$
Jestlipak zpívali zpěváci smělí,
 $G \quad D \quad G \quad D$
arabský píšťaly jestlipak zněly,
 $C \quad F \quad C$
zdali si všimli tam ve víru doby,
 $G \quad D \quad G \quad D$
co matkám a milenkám zápěstí zdobí:
 $G \quad D \quad G \quad D$
švartnový náramky jak smůla černý.
2. Před časem na stráni seděli tepci,
na srdcích orvaní, ve tvářích hebcí,
vsadili kabáty i nový džíny,
kdo za zlaté prodá ty náramky z hlíny,
švartnový náramky jak smůla černý.
3. Matky i milenky s důvěrou vstaly,
synové zemřeli, milenci spali
a ženy, když vstoupili do prázdných lóží,
zlatníkům skoupily veškerý zboží,
švartnový náramky jak smůla černý.

21. Pojdme se napít (Poutníci)

1. $D \quad G \quad A \quad D$
Pěkně tě vítám, láska má,
 $F\#mi \quad G \quad D \quad A \quad G \quad F\#mi \quad Emi$
tak trochu zbitá a víc soukromá,
 $D \quad G \quad F\#mi \quad Hmi$
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
 $G \quad F\#mi \quad Emi \quad D \quad A \quad G$
jednou za sto let?
- R: $F\#mi \quad A \quad D \quad G \quad F\#mi \quad Emi$
[: Pojdme se napít, pojdme se napít,
 $D \quad Emi \quad G \quad D$
ať nám mají z čeho slzy týct. :]
2. V nohách ti dřepí bílejší pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.
- R:
3. V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nespíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.
- R:

22. Pochod usmiřovačů (Poutníci)

1. $Ami \quad Emi \quad F \quad C \quad Ami \quad Emi \quad B^b \quad F$
Ulicí král jde bez ochrany věží,
 $Dmi \quad G \quad C \quad G \quad Emi \quad F \quad G$
když nalevo zajde, hned napravo běží,
 $Ami \quad Emi \quad F \quad C \quad Ami \quad Emi \quad B^b \quad F$
a pěšáci zdraví: „Buď zdrav, stará vojno,
 $Dmi \quad G \quad C \quad G \quad Emi \quad F \quad G$
ty péřečko paví, prej vzali ti kojnu,
 $C \quad G \quad C \quad G \quad F \quad C \quad F \quad G$
nebuď jak mamá a rovně se koukej,
 $F \quad Emi \quad C \quad Dmi$
napij se s náma a bude to O.K.“
2. Možná měl za to, že mají ho rádi,
a rozdál jim zlato, těm vojákům hadím,
a z nich potom lezlo, prej: „Taky jsme pro řád,
tak zahod' to žezlo a nekopej pořád,
jsou tady dámy a poklady vzácné,
promluv si s námi, a možná si plácnem.“
3. Jsme spojenci nebe i spojenci země,
tak nalej mi, Hébé, ty, číšniku, ke mně,
včera už není a dneska je zatím,
jó, časy se mění, ale dnes ještě platím,
jen žádný drama, to nebude lepší,
smiřte se s náma, smiřte se se vším ...

23. Rváč Billy (Poutníci)

1. $G \quad C$
Rváč Billy jednou chtěl mě prát a já se trás' jak list,
 $D \quad G$
když můj hák jak handgranát mu přistál na čelist.
2. Smečka Twenty Billa zvedla k boku lauf,
ve vteřině byla hned klidná krčma auf.
- R: $G \quad C$
Jupí, já byl chvilinku prej, jupí, jak včel rej,
 $G \quad D \quad G$
jupí, já byl chvilinku prej, jupí, zlej a divokej,
 C
na mě kolt a kvéry, holt, pardi, neplatěj',
 $D \quad G$
stačí, když jsem chvilinku zlej, zlej a divokej.
3. Dvacet střelců kvéry, svý kvéry mačká fest,
mý derringery spustěj' chřest, zůstane jich jen šest.
4. Těm šesti na hrob zasej mák, teď smrták na ně kejch',
spadla klec a funebrák jim kope věčnej sejf.
5. Sejf, kterej nemá závoru, zámeck ani pant,
kde tiše bradou nahoru spí lump i nóbl grand.
- R:
- R:

24. Smolné jaro (Poutníci / Merle Haggard)

G
 Už bylo jaro, zrovna sníh tál,
F G
 nebe jako modrá tuň a den se smál,
A
 já tam tiše za dveřmi stál, bál se překročit ten práh,
D G
 zda na mě čeká holka, co jsem ji měl nadevše rád
C G
 a loudil na ní: dej mi pusu,
Emi
 z dlouhejch cest já se dnes vrátil,
C D G
 a teď to spolu začnem v klusu:
C
 [: napřed svatba hodně veselá,
G
 pak půjdem spolu spát,
A D
 nejdřív ze všeho však musím do pořádku dům dát,
G
 dřív, než přijdou děti, já jsem rychlej,
C G
 беру за клику а шину се дэл:
Emi
 už mě tu máš, tak mě vítej,
C D G
 jenže tam úplně cizí chlap stál! :]

25. Slavkov (Poutníci)

R: *G D C G*
 Den vstává, volám „sláva!“,
C D
 malej muž si strčil ruku za kabát,
G D C G
 volám „sláva!“, císař mává,
C D
 udeř do bubnů, smrt se mě bude bát.
1. *Ami Hmi*
 Vlast bude milovat ty, co ji proslaví,
C G
 dámy v salónech to k pláči dojíká,
Ami Hmi
 strach mě zebe, k nebi zdvihám oči bolavý,
F D
 barvu krve slunce při úsvitu má.
R:
2. Druhého prosince, rok osmnáct set pět,
 má Francie mi šetří na pomník,
 nápis není vůbec novejš, zná ho celejš svět:
 tady odpočívá čackej granátník.
R: Den vstává, volám „sláva!“,
 malej muž si strčil ruku za kabát,
 volám „sláva!“, řád mi dává,
 hochu, to se bude krásně umírat.
G D C G
•: Den vstává, volám sláva,
D C G D C G
 den vstává, volám sláva, den vstává ...

26. Stíny na střečách (Poutníci)

1. *Emi Ami*
 V bytě sousedním rádio zní, v létě vyhořel a zůstal prázdnej,
Emi
 proč teď po nocích vyhrává polku s návodem, jak a s kým spát,
Ami Emi
 tenor huláká hned po zprávách, kde byl hlavní bod atentát,
D Emi
 cítím jen pach spáleníště, nikde nikdo, ohořelý práh,
D Emi
 noc se drží jako klíště a já vidím stíny na střečách
H⁷
 a slyším to rádio.
R: *Emi G*
 Já (že) řadu ztrát za sebou mám, s kterými se nesrovnám,
Emi H⁷ Emi G A H⁷
 jen si říkám: hochu, buď rád, že jseš rád,
Emi G
 zmizel strach a zůstal dým, jen jedno dobře vím:
Emi H⁷ Emi
 ani jistota se nedá vážně brát.
2. Chtěl jsem odjet pryč potají, jenže rychlíkům směr čest a sláva
 kola do trávy vrůstají, courák naděje, kulhavý pták,
 se mnou po nocích se kodrcává, i když je to jen flamend-
 rák,
 je čas mezi psem a vlkem, umírá noc, hudba utichá,
 den se plíží tichým krokem, zmizely i stíny na střečách
 a mně už tolik nevadí.
R: *G Ami Emi G H⁷ Emi*
 + a nijak zvlášť, nijak zvlášť už mi to nevadí ...

27. Tažní koně (Poutníci / Ian Anderson)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & F & G & C \\ \text{Kovaná kopyta tepají zem} \\ F & G & C \\ \text{a říjnovým večerem duní,} \\ \text{Ami} & F & G & C \\ \text{čpí jak před pluhem, tak před povozem} \\ F & G & C \\ \text{slanou a zpocenou vůní.} \end{matrix}$
2. S poslední brázdou a jak na vlnách
odvádí beze stínu
se skřípěním kostí, kloubů a šlach
svou vznešenou denní dřinu.
 $\begin{matrix} F & G & C & F \end{matrix}$
- R1:** Suffolkský ryzák i bělavý shire
 $\begin{matrix} Dmi & G & Ami \end{matrix}$
na svých mohutných křídlech s námi
 $\begin{matrix} F & G & C & Ami \end{matrix}$
vlečou svou kládu do setmění
 $\begin{matrix} F & G & C \end{matrix}$
až na lůžko z hřejivé slámy.
 $\begin{matrix} Emi & C & Emi & C & D \end{matrix}$
- *: Mí tažní koně, pohněte z obou stran
 $\begin{matrix} H & Emi & C & Emi & D \end{matrix}$
tím vozem všech koní, zemí, co zvoní dokořán,
 $\begin{matrix} H & C & G & D^\# & B^b & F & Ami & Emi \end{matrix}$
teď je vás míň a míň a rychlostní skříň znamená víc než srdce.
3. Já najdu ti klisničku z pradávných dob,
kdy nežili staří a chromí,
a skryji tě s ní už bez nářků a stop
za křehké a zelené stromy.
4. Aby nás nebavil směšný tvůj břich
a osmnáct postraňků k tomu,
a jednou, až svět bude plný těch svých
temných a studených domů.
- R2:** Opět se pustíš do světových stran
a nad šarmem tvým budem němí,
znovu se opřeš do záblesků bran
rozkročen nad celou zemí.
- *:
5. Stojí jak tanky na vrcholcích hor
a v bitevní zbroji září,
staří jak svět, ale mladí jak vzdor,
s úzkou a pevnou tváří.
 $\begin{matrix} Ami & G & C & F \end{matrix}$
- R3:** Sežeň mi loukotě z dubových dřev
 $\begin{matrix} G & Ami \end{matrix}$
a planinu skrytou v kouři,
 $\begin{matrix} F & G & C & Ami \end{matrix}$
tažného koně a zpěněnou krev,
 $\begin{matrix} F & G & C \end{matrix}$
věštící velkou bouři.
 $\begin{matrix} Hmi & Emi & C & Ami & C & D \end{matrix}$
- X:** Taký píseň do nocí, než slunce najde cíl
 $\begin{matrix} C & D & G & Emi & C & D & C & D & Emi \end{matrix}$
nad těžkým závojem všech vyschlých pramenů a sil,
 $\begin{matrix} Hmi & Emi & C & Ami & C & D \end{matrix}$
v temných vsích a městech lidí mí tažní koně noci hřmí
 $\begin{matrix} C & D & G & Emi & C & D & C & D & Emi \end{matrix}$
a burcují své kočí s vlídnou grácií,
 $\begin{matrix} Hmi & Emi & C & Ami & C & D \end{matrix}$
až jednou den se vztyčí a uhasí ten požár svíc,
 $\begin{matrix} C & D & G & Emi & C & D & C & D & Emi \end{matrix}$
my půjdem znavení všem těm tažným koním vstříc ...

6.=1.

R3:

*:
*:
*:
*:

28. Telegraf Road (Poutníci / Mark Knopfler)

1. $\begin{matrix} F & Dmi \\ \text{Jedenkrát dávno šel pustinou muž} \\ C & B^b \\ \text{a na pravém místě tam vykácel buš,} \\ C & F & C \\ \text{z klád postavil dům, že měl sílu jak býk,} \\ B^b & Gmi \\ \text{rozoral zem jako válečník.} \end{matrix}$
2. Jenže za ním jdou další, a ti umí víc,
vázaný krovy a zdi z vepřovic,
a do zlatejch polí a bučení krav
po nějaký době zní telegraf.
3. A už je tu kostel, a konečně most,
a železná ruda a zločinnost
a okresní město má okresní soud
 $\begin{matrix} B^b & Dmi \end{matrix}$
a ta stará trať jméno Telegraf Road.
4. Těžký jdou časy teď znova a znova,
skončila válka a chystá se nová,
a rozmoklou stezkou, co prošel ten skaut,
 $\begin{matrix} B^b & Gmi & B^b & F \\ \text{v deseti proudech jdou provazy aut jak dravá řeka.} \\ Gmi \end{matrix}$
- *: A rádio hlásí, že v noci byl mráz,
 $\begin{matrix} F \\ \text{lidi jdou z práce a nemají čas,} \\ C & Ami & Dmi \\ \text{jenže vlak domů má velký zpoždění.} \end{matrix}$
5. Už nemůžu dělat, co kde bych kdy chtěl,
třeba v pralesích kácet, to bohužel,
můžu jen sklízet, co zasil jsem sám,
a zaplatit všechno, co komu kde mám.
6. Ti šedaví ptáci na drátech z mědi
vo tomhletom kódu už ledacos vědí,
ti můžou letět a zapomenout
 $\begin{matrix} B^b & Dmi \end{matrix}$
na celej řád týhle Telegraf Road.
7. Víš, že bývaly časy, kdy bylo to zlý,
že spali jsme v dešti a promrzlí,
teď, když mi říkáš: tak vem si, co chceš,
moc dobře cítím, že už je to lež.
8. Tak důvěřuj ve mě, dej kočímu bič,
já vezmu tě s sebou a odvedu pryč
 $\begin{matrix} B^b & C & F & C & B^b \\ \text{ode všech temnot a vysokejch zdí,} \\ C & F & C & B^b \\ \text{od všeho strachu, co v ulicích spí,} \\ C & F & C & B^b \\ \text{já prošel jsem paměti kdekterej kout} \\ C & F & C & B^b \\ \text{a viděl jen smutek jak pýcha se dmout,} \\ F & C \\ \text{a chtěl bych zapomenout} \\ Ami & Dmi \\ \text{na všechny ty zákazy vjezdu, který jsou} \\ B^b & Dmi \\ \text{rozsetý po celý Telegraf Road ...} \end{matrix}$

29. Ukolébavka pro milenkou (Poutníci)

1. $\begin{matrix} G & D & G & D \\ G & D & G & D \\ C & G & C & G & D & G \\ C & G & C & G & D & C & G \end{matrix}$
S planou pýchou spáleného lnu
mám tě tichou na lafetě snů
a pod obrázky na stěnách
je málo lásky, spíš jen strach.
2. Žádněj kníže nebo nákej faun,
zdá se mi, že spíš jsem klaun
pro radost i pro ten pláč,
milej host i protihrač.
3. Podej mi kabát, cigára a šál,
plno záhad mi říká, abych vstal,
po té nejmenší z nich můžem snad
jít s tajnou žízni tajně spát.

30. Všem Kryštofům Kolumbům (Poutníci)

1. $\begin{matrix} Ami & G & Dmi & F & Emi \\ Ami & G & Dmi & E^7 \end{matrix}$
Otvírám dveře karbaníkům, jejich díkům, jako velkej gróf,
otvírám náruč mladým pánům, elegantům, beze slov.
2. Otvírám obchod každým ránem s marcipánem, hrou barevných skel,
otvírám přístav bludným lodím, k nimž se hodím, bohužel.
- R: $\begin{matrix} A & D & A \\ D & E^7 \\ A & D & A \\ F & G & C \end{matrix}$
Těm opuštěným hráčům, bláznům všem,
dřív než se rozpláču v podvečer,
bláznivou kantátu rád budu hrát
s tím pouťovým cinkáním zvonků.
3. Zavírám dveře zbohatlíkům, jejich vzlykům, z kterejch čiší vztek,
zavírám dveře starým pánům, veteránům myšlenek.
4. Nechci si koupit moudrou radu pro parádu v hnědých kamaších,
kdo hledá, najde, a tak hledám, já se nedám, už kvůli nim.

R:

31. Zvony mě do dále zvou (Poutníci)

1. $\begin{matrix} G \\ D \\ G \\ C \\ D \\ G \end{matrix}$
Jezdím sám, nikde nemám stání,
ví bůh, kde složím hlavu svou,
život je krátký, chtěl bych domů zpátky,
i zvony mě do dále zvou.
- R: $\begin{matrix} G \\ D \\ G \\ C \\ D \\ G \end{matrix}$
Zvony mě do dále zvou,
zvony mě do dále zvou,
zvuk známejch zvonů mě volá zpátky domů,
zvony mě do dále zvou.
2. Svý srdce mám u jistý dámy,
co lez' mně k ní můj kamarád,
teď pro dvě rány mám Kansas zakázaný
a musím si na psance hrát.

R:

3. Už cejtím, jak můj koník víří
prach ulic z dřevěnejch zdí,
má dívka má svátek, jen v očích má zmatek,
že jedu si pro lásku k ní.

R:

R:

32. Zdálo se mně, zdálo (Poutníci)

1. $\begin{matrix} Emi & C & Ami & D & G & Ami \\ Emi & C & Ami & Emi \end{matrix}$
Zdálo se mně, zdálo, hej, na nedělu ráno,
že byla muzika a u ní chlapců málo.
2. Na ní chlapců málo a dívek na tisíce,
třema řade stále, samé klebetnice.
3. Třema řade stále a klebete vázale,
[: na jedno panenka všecke jich skládale. :]

1.	Poutníci / Evans, Crabtree, Haught	Apropos Country	1
2.	Poutníci	Až uslyším hvízdání	1
3.	Poutníci	Balada o Candy Road	1
5.	Poutníci	Corrida	2
4.	Poutníci / Lester Flatt	Čistotná dívka	1
6.	Poutníci	Druhým dechem	2
7.	Poutníci	Faleš lásky	2
8.	Poutníci	Hotel Hillary	2
9.	Poutníci	Hvězdy	2
11.	Poutníci	Jako pár chromejch koní	3
10.	Poutníci	Jezdci	3
12.	Poutníci / Marty Robbins	Kolotoč	4
13.	Poutníci	Lita z Ohenu	4
15.	Poutníci	Míň úspěšný muž	4
14.	Poutníci	Mrtvej saloon	4
16.	Poutníci	Nadějí	5
17.	Poutníci	Napsal jsem jméno své na zdi	5
18.	Poutníci	Panenko	5
19.	Poutníci / Lester Flatt	Parník New Orleans	5
20.	Poutníci	Podobenství o náramcích	6
22.	Poutníci	Pochod usmiřovačů	6
21.	Poutníci	Pojďme se napít	6
23.	Poutníci	Rváč Billy	6
25.	Poutníci	Slavkov	7
24.	Poutníci / Merle Haggard	Smolné jaro	7
26.	Poutníci	Stíny na střechách	7
27.	Poutníci / Ian Anderson	Tažní koně	8
28.	Poutníci / Mark Knopfler	Telegraf Road	8
29.	Poutníci	Ukolébavka pro milenku	9
30.	Poutníci	Všem Kryštofům Kolumbům	9
32.	Poutníci	Zdálo se mně, zdálo	9
31.	Poutníci	Zvony mě do dále zvou	9